

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-316/13

Gérard Fenoll

przeciwko

Centre d'aide par le travail «La Jouvène»

i

Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)]

Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej —
Artykuł 31 ust. 2 — Dyrektywa 2003/88/WE — Artykuł 7 — Pojęcie „pracownika” —
Osoba niepełnosprawna — Prawo do corocznego płatnego urlopu — Przepisy krajowe sprzeczne
z prawem Unii — Rola sądu krajowego

Streszczenie – wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2015 r.

1. *Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Organizacja czasu pracy — Prawo do corocznego płatnego urlopu — Pojęcie pracownika — Osoba niepełnosprawna przyjęta do ośrodka pomocy poprzez pracę — Włączenie — Ustalenie spoczywające na sądzie krajowym*

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 31 ust. 2; dyrektywa 2003/88 Parlamentu Europejskiego i Rady, art. 7)

2. *Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Organizacja czasu pracy — Prawo do corocznego płatnego urlopu — Przepisy krajowe sprzeczne z prawem Unii — Obowiązek sądów krajowych do wykładni zgodnej prawa krajowego — Granice — Ewentualny obowiązek naprawienia przez dane państwo członkowskie szkody wyrządzonej jednostkom*

(art. 4 ust. 3 TUE; dyrektywa 2003/88 Parlamentu Europejskiego i Rady, art. 7)

1. Pojęcie pracownika w rozumieniu art. 7 dyrektywy 2003/88 dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy i art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że może ono obejmować osobę przyjętą do ośrodka pomocy przez pracę, która to jako osoba niepełnosprawna nie jest w stanie wykonywać pracy w warunkach normalnych. W istocie czynności wykonywane przez niepełnosprawnych w owym ośrodku nie wydają się mieć charakteru wyłącznie marginalnego i pomocniczego bowiem nie są stworzone wyłącznie w celu zapewnienia zajęcia, w stosownym przypadku pochodnego, zainteresowanym osobom, lecz chociaż dostosowane do zdolności zainteresowanych osób, zapewniają również określoną korzyść ekonomiczną. Wspomniane czynności umożliwiają wykorzystanie produktywności – niezależnie od jej ograniczonego charakteru – osób o wysokim stopniu niepełnosprawności, a jednocześnie zapewnienie im należytej ochrony społecznej.

W tym kontekście sąd krajowy powinien w szczególności zweryfikować, czy prace wykonywane w rzeczywistości przez zainteresowanego mogą być uznane za prace objęte normalnym rynkiem pracy. W tym celu można wziąć pod uwagę nie tylko status i praktykę danego ośrodka jako instytucji przyjmującej, ale także poszczególne aspekty celu jego programu pomocy społecznej, a także charakter oraz sposób wykonywania prac.

(por. pkt 39, 40, 42, 43; sentencja)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 48)